

Motion till riksdagen 2007/08:U306

av **Fredrik Malm (fp)**

En politik för frihet och demokrati i Iran

Sammanfattning

1979 skakades Iran av en revolution. Irans befolkning ville ha demokrati och frihet. Men revolutionen ersatte den rådande shahregimen med ett nytt förtryck. Befolkningen påtvingades religiösa lagar, och kvinnornas rättigheter försämrades drastiskt. I dag lever mer än tre miljoner iranier i exil, detta på grund av det förtryck som råder i landet. Irans befolkning behöver Sveriges stöd i kampen för de mänskliga rättigheterna.

I motionen föreslås följande:

- ? Stoppa ministerbesöken till Iran och iranska ministerbesök till Sverige.
- ? Stärk yttrandefriheten genom att satsa på oppositionell radio och satellitkanaler.
- ? Hitta sätt att kanalisera resurser till Irans demokratirörelse.
- ? Kvinnors rättigheter bör vara en del av samtliga kontakter med den iranska regimen.

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en politik för frihet och demokrati i Iran.

Fel! Okänt namn på

Motivering

I mer än 28 år har den iranska befolkningen levt under ett starkt religiöst förtryck påtvingat av en brutal regim. I dag är Iran en av världens värsta diktaturer där medlemmar ur oppositionen torteras, förtrycks och mördas. Oberoende tidningar bannlysas och journalister som granskar regimen förföljs och hotas av revolutionsdomstolar. Organisationen Reportrar utan gränser kallar Iran för "Mellanösterns största fängelse för journalister".

Hittills har Sverige och omvärlden förhållit sig relativt passiva gentemot den iranska regimens övergrepp. På senare tid har allt fokus legat på den iranska regimens atomprogram, ledande företrädares förnekande av Förintelsen och regimens antisemitiska propaganda. Denna motion fokuserar på vad den svenska regeringen kan och bör göra för att stödja den iranska befolkningens strävanden efter demokrati och mänskliga rättigheter.

Sedan hösten 2006 har FN infört sanktioner mot Iran. Dessa sanktioner har skärpts under våren 2007, men det är fortfarande oklart vilken genomslagskraft dessa sanktioner får när det handlar om ett förändrat beteende från den iranska regimens sida. Sverige kan inte förlita sig på att sanktioner får det resultat som vi hoppas på.

Stoppa ministerbesöken till Iran

Under förra mandatperioden besökte en rad svenska ministrar Iran för överläggningar med den iranska regimen. Laila Freivalds, Jens Orback och Thomas Bodström var några av dem. I maj 2007 besökte Irans utrikesminister Manouchehr Mottaki Sverige för möten med vice statsminister Maud Olofsson och utrikesminister Carl Bildt. Varje besök på ministernivå används av den iranska regimen i propagandasyfte. Därför bör de diplomatiska relationerna mellan den svenska regeringen och den iranska regimen endast skötas på tjänstemannanivå. Svenska ministrar ska inte i egenskap av minister träffa representanter för Irans regering.

Stärk yttrandefriheten genom att bidra till den demokratiska oppositionens radio och satellitkanaler

Irans inrikesministerium censurerar och förbjuder böcker, skrifter och Internetsidor. Därför bör Sveriges regering undersöka möjligheterna att ge public service-företagen i uppdrag att försöka stödja de befintliga iranska satellitkanalerna redaktionellt. Sverige bör också förmedla ekonomisk hjälp till de tidningar som trycks i exil och som forslas in i landet.

Kanalisera demokratibistånd till Irans demokratikämpar

I slutet av 1990-talet reste sig stora delar av det iranska samhället mot regimen, framförda av en studentrörelse. Tyvärr visade sig studentrörelsen stå ensam och ha för små resurser för att med demokratiska medel kunna utgöra ett allvarligt hot mot regimen. Därför bör den svenska regeringen ge biståndsministern i uppdrag att hitta sätt att kanalisera biståndspengar till oppositionsgrupper inne i Iran. Sverige bör också öronmärka en del av biståndspengarna till att årligen gå till demokratibistånd i Iran, detta för att ge de oppositionella grupperna en kontinuitet i deras arbete.

Kvinnor och homosexuella, bisexuella och transpersoners rättigheter bör vara en del av den svenska regeringens samtliga kontakter med den iranska regimen

Kvinnor i Iran behandlas som andra klassens medborgare. En kvinnas vittnesmål är hälften värt en mans i domstol. Kvinnor kan dömas till döden för otrohet och fortfarande stenas de till döds för okyskhet. Varje år rapporteras hundratals fall där kvinnor fått syra kastad i ansiktet av regimen moralpolis för att de inte täckt sina kroppar tillräckligt bra. Även HBT-personer förtrycks systematiskt då homosexualitet betecknas som ett brott och är straffbart med döden. Förra året hängde den iranska regimen två unga män för just "brottet" homosexualitet. Därför måste kvinnors och HBT-personers rättigheter ständigt vara närvarande i den svenska regeringens kontakter med den iranska regimen.

Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 4 oktober 2007

Fredrik Malm (fp)